

REGULERINGSKOMMISSIE VOOR ENERGIE IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

ADVIES (BRUGEL-ADVIES-20150909-211)

betreffende het voorontwerp van besluit van de Brusselse
Hoofdstedelijke Regering, aangenomen in eerste lezing op
9 juli 2015, tot opheffing en vervanging van het besluit van
de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 mei 2004
betreffende de promotie van groene elektriciteit en van
kwaliteitswarmtekrachtkoppeling

9 september 2015

Inhoudsopgave

1	Inleiding.....	3
2	Toekenning van groenestroomcertificaten aan de verbrandingsoven.....	4
2.1	Context.....	4
2.2	Grondslag van het systeem en principe voor de berekening van de groenestroomcertificaten	4
2.2.1	Algemene grondslag.....	4
2.2.2	Berekeningsprincipe.....	5
2.3	Specifieke bepalingen voor de toekenning aan de verbrandingsoven.....	5
2.4	Begunstigde van de groenestroomcertificaten.....	6
2.5	Aantal toegekende groenestroomcertificaten – impact op de markt.....	7
2.6	Advies	8
3	Afschaffing van het compensatieprincipe.....	8
3.1	Voorstellen	9
4	Vermenigvuldigingscoëfficiënt voor fotovoltaïsche systemen	10
4.1	Voorstel	10
5	Methodologie voor het bepalen van de organische fractie van het afval.....	11
5.1	Voorstel	11
6	Certificering van de productie-installaties voor groene stroom	12
6.1	Voorstellen	12
7	Voorwaarden en berekening voor de toekenning van groenestroomcertificaten	13
7.1	Voorstellen	13
8	Kleinere of vormgerelateerde voorstellen en opmerkingen	14

I Inleiding

Het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 mei 2004 betreffende de promotie van groene elektriciteit en van kwaliteitswarmtekrachtkoppeling, gewijzigd door de besluiten van de Regering van 19 juli 2007, 18 december 2008 en 26 mei 2011, beschrijft onder andere de certificeringsprocedure en -voorwaarden voor installaties voor de productie van groene stroom, de regels tot vaststelling en bepaling van de berekening en van de markt van groenestroomcertificaten en garanties van oorsprong, de verplichtingen van leveranciers betreffende de quotuminlevering en de brandstofmix, alsook het compensatieprincipe.

Op 24 januari 2014 heeft BRUGEL al een advies gepubliceerd over een eerste voorontwerp van besluit¹, dat op 19 december 2013 in eerste lezing werd goedgekeurd door de vorige Regering om het bestaande besluit te wijzigen. Na de goedkeuring in tweede lezing kon dit voorontwerp echter niet worden goedgekeurd in derde lezing ten gevolge van een aantal opmerkingen ten gronde van de Raad van State en door de nabijheid van de verkiezingen, waardoor het niet mogelijk was om de aanpassingen te gelegener tijd uit te voeren.

Het besluit in kwestie heeft het voorwerp uitgemaakt van een nieuw wijzigingsvoorstel dat op 9 juli 2015 na eerste lezing werd goedgekeurd door de Regering. Met het oog op de duidelijkheid en de leesbaarheid van de definitieve tekst werd ervoor gekozen om de bestaande tekst op te heffen en deze volledig te vervangen door een nieuwe tekst.

Op 28 juli 2015 heeft de Minister voor Energie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het voorontwerp van besluit voor advies voorgelegd aan BRUGEL.

In onderhavig document, dat het voornoemde advies vormt, vermeldt BRUGEL uitsluitend de punten waarbij ze opmerkingen, bedenkingen of voorstellen heeft. Dit impliceert dat BRUGEL neutraal staat tegenover, of voorstander is van de andere punten onderhavig aan wijziging. Onder meer de volledige herziening van het hoofdstuk omtrent de garanties van oorsprong, de bepalingen omtrent de certificering van de installaties door erkende certificeringsorganen, de wijziging van de definitie van de titularis van de installatie, de modaliteiten van de doorverkoop van GSC aan ELIA en de introductie van het principe van de mogelijkheid tot toekomstige overname van de groenestroomtelling door de DNB zijn nuttig, nodig en ondersteund door BRUGEL.

De verwijzingen naar artikelen en paragrafen hebben dezelfde nummering als het voorontwerp van besluit.

¹ BRUGEL-ADVIES-20140124-185

2 Toekenning van groenestroomcertificaten aan de verbrandingsoven

2.1 Context

In het ontwerp van meerderheidsakkoord 2014/2019 voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevat hoofdstuk 3 "Een beleid dat de levenskwaliteit van alle wijken garandeert", Afdeling II "Netheid garanderen in alle wijken", een gedeelte met de titel "Ophaling en verwerking van afval", dat de volgende paragraaf bevat:

"Ook energieteerugwinning is van groot belang. Het komt erop aan de troeven die de verbrandingsoven van Net Brussel biedt voor de productie van groene stroom en het opwekken van warmte volop te benutten. In het licht hiervan zal de Regering aan de verbrandingsoven van Net Brussel groenestroomcertificaten toekennen, waarvan de winsten integraal moeten terugvloeien naar het Gewest. "

De modaliteiten en de details van de berekening die het aantal groenestroomcertificaten bepalen voor de elektriciteit die wordt geproduceerd door de turbines die gekoppeld zijn aan de verbrandingsoven, voor de biologisch afbreekbare fractie van het afval, zijn opgenomen in het voorontwerp van besluit waarop onderhavig advies van toepassing is.

2.2 Grondslag van het systeem en principe voor de berekening van de groenestroomcertificaten

2.2.1 Algemene grondslag

Het systeem van de groenestroomcertificaten werd in het leven geroepen door de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

In hoofdstuk 3 "Bijdragen tot de duurzame ontwikkeling en tot het realiseren van de Kyotodoelstellingen op het vlak van de vermindering van de uitstoot van broeikasgassen door het promoten van groene stroom en kwaliteitswarmtekraftkoppeling" van de memorie van toelichting van 12 juni 2001 met betrekking tot het ontwerp van bovenvermelde ordonnantie is het volgende vermeld:

"De ordonnantie heeft betrekking op het promoten van de ontwikkeling van deze productietechniek in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en op de bijdrage van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tot het uitbouwen van een Europese markt voor groene stroom, die moet toelaten om de globale en nationale kwantitatieve doelstellingen te realiseren die zijn voorzien in het ontwerp van de richtlijn "Com(2000)"."

Bij het streven naar het promoten van de "ontwikkeling", heeft men stimuli voor nieuwe investeringen voor ogen. Met deze financiële stimulans, in de vorm van groenestroomcertificaten, kan men het businessplan van een nieuw project voor duurzame energie rendabel maken. Financiële steun toekennen aan oude installaties die reeds afgeschreven zijn, gaat lijnrecht in tegen dit principe². Verder zou dit ook regelrecht ingaan

² De door Electrabel uitgebate stoomturbines die gekoppeld zijn aan de verbrandingsoven van Net Brussel werden in 1985 in gebruik genomen.

tegen de algemene trend die in Europa wordt vastgesteld om oude reeds afgeschreven installaties niet (meer) te subsidiëren.

2.2.2 Berekeningsprincipe

Het systeem van groenestroomcertificaten is volledig gebaseerd op het principe van de CO₂-reductie. Hoe meer CO₂ de installatie bespaart in vergelijking met de referentie-installaties voor de productie van dezelfde hoeveelheden energie, hoe meer groenestroomcertificaten ze krijgt. Voor de warmtekrachtkoppelinginstallaties komt dit bijvoorbeeld neer op een toekenning in relatie tot het elektrische en thermische rendement.

Indien men het geheel van verbrandingsoven en turbines beschouwt als een homogeen systeem, wat in de realiteit het geval is, dat brandstof verbruikt in de vorm van huishoudelijk afval, dat CO₂ uitstoot ten gevolge van de verbranding van dit afval, en dat stroom produceert, is de balans van de CO₂-besparing van dit geheel negatief, aangezien de CO₂-uitstoot aanzienlijk blijft, ondanks het feit dat de CO₂-uitstoot afkomstig van de hernieuwbare fractie nul is, aangezien er geen nuttige warmte wordt geproduceerd³, en aangezien het lage totale elektrische rendement van het geheel van verbrandingsoven en turbines⁴. Dat houdt met andere woorden in dat dit geheel geen vermindering van de CO₂-emissies toelaat in vergelijking met de referentie-installatie voor de productie van dezelfde hoeveelheid stroom. Aangezien de balans van deze CO₂-besparing negatief is, worden in principe geen groenestroomcertificaten toegekend.

Het voorontwerp van besluit voorziet in artikel 23 echter het volgende: *“Voor de installaties voor elektriciteitsproductie met een totaal vermogen hoger dan 40 MW die de warmte afkomstig van de verbranding van het afbreekbaar gedeelte van industrieel en huishoudelijk afval valoriseren, is het aantal groenestroomcertificaten van het betrokken trimester gelijk aan het aantal toegekende garanties van oorsprong, opgesteld volgens de methode beschreven in artikel 13, §3 van dit besluit, vermenigvuldigd met 1.”*

De berekening van het aantal toe te kennen groenestroomcertificaten valt dus volledig buiten het principe van de CO₂-reductie. Het komt neer op het toekennen van een quasi forfaitair aantal groenestroomcertificaten, terwijl hierop volgens de basisprincipes van het systeem geen recht op zou bestaan. Het feit dat er geen rekening wordt gehouden met het basisprincipe van de berekening, houdt ook in dat er helemaal geen stimulans bestaat om te streven naar een optimaal gebruik van de grondstoffen.

2.3 Specifieke bepalingen voor de toekenning aan de verbrandingsoven

Met het oog op de organisatie van de toekenning van groenestroomcertificaten aan de verbrandingsoven, moesten specifieke bepalingen worden toegevoegd aan de volgende artikelen van het voorontwerp van besluit:

³ Aangezien de warmte die geproduceerd wordt door de verbranding enkel een tussentijdse energiedrager is voor de elektriciteitsproductie achteraf, kan ze niet worden beschouwd als warmte die vrijkomt uit het systeem.

⁴ Het totale elektrische rendement van het systeem verbrandingsoven – turbines bedraagt ongeveer 22%.

- Art.2 : In de definitie van vaste biomassa wordt de biologisch afbreekbare fractie van afval uitgesloten, opdat ze niet onderworpen zou zijn aan de duurzaamheidscriteria, wat anders niet controleerbaar zou zijn;
- Art. 18 & Art. 40 : De duur van de toekenning van de groenestroomcertificaten, die normaal 10 jaar bedraagt vanaf de indienstname, wordt voor de verbrandingsoven gewijzigd in 10 jaar vanaf het van kracht worden van het besluit;
- Art. 21 : De plafonds voor de toekenning van groenestroomcertificaten die onder bepaalde voorwaarden van toepassing zijn, gelden niet voor de verbrandingsoven;
- Art. 21 : De datum van de indienstname wordt gebruikt als steldatum voor het bepalen van de steunregeling die geldt voor een installatie, behalve voor de verbrandingsoven;
- Art. 23 : Voor de verbrandingsoven wordt een specifieke berekening voor de toekenning van groenestroomcertificaten geïmplementeerd, gebaseerd op het aantal toegekende GO.

Al deze specifieke maatregelen komen in feite neer op het ontwerpen van een wetgeving op maat voor een welbepaald project. Bovendien lijken bepaalde bepalingen discriminerend.

Inderdaad, bij de concrete invoering van het systeem van groenestroomcertificaten in 2004 had de voorziene toekenningstermijn van 10 jaar vanaf de indienstname immers gevolgen voor meerdere warmtekrachtkoppelinginstallaties die eerder in bedrijf waren genomen en die slechts groenestroomcertificaten kregen toegekend vanaf 2004, voor het restant van de termijn van 10 jaar.

Eveneens, eenmaal het systeem van groenestroomcertificaten in voege, is de periode tussen de indienstname van de installatie en de certificering door BRUGEL voor de installaties die vóór midden 2011 in gebruik werden genomen ook altijd een “verloren” periode gebleven op het vlak van groenestroomcertificaten, aangezien de toekenningstermijn van 10 jaar begon te lopen vanaf de indienstname, terwijl de eigenlijke toekenning pas begon vanaf de certificering.

Rekening houdende met deze gevallen zou de verbrandingsoven een volledig uitzonderlijke en discriminerende behandeling krijgen ten opzichte van de andere installaties.

2.4 Begunstigde van de groenestroomcertificaten

De titularis van de turbines gekoppeld aan de verbrandingsoven werd in het verleden, ter gelegenheid van de certificering van de installatie met het oog op de toekenning van garanties van oorsprong, die ook geldig is voor de groenestroomcertificaten, reeds geïdentificeerd als zijnde de historische leverancier Electrabel.

De groenestroomcertificaten zouden dus geregistreerd worden voor rekening van Electrabel. Verder maken eventuele afspraken tussen de partijen met betrekking tot deze groenestroomcertificaten of het voordeel dat men ermee kan halen, deel uit van het contractueel privaatrecht en gaan BRUGEL geenszins aan.

2.5 Aantal toegekende groenestroomcertificaten – impact op de markt

Artikel 23 van het voorontwerp van besluit voorziet het volgende: *“Voor de installaties voor elektriciteitsproductie met een totaal vermogen hoger dan 40 MW die de warmte afkomstig van de verbranding van het afbreekbaar gedeelte van industrieel en huishoudelijk afval valoriseren, is het aantal groenestroomcertificaten van het betrokken trimester gelijk aan het aantal toegekende garanties van oorsprong, opgesteld volgens de methode beschreven in artikel 13, §3 van dit besluit, vermenigvuldigd met 1.”.*

Afhankelijk van de jaarlijkse elektriciteitsproductie van de turbines en van het eindresultaat van de koolstof-14 analyse, ligt het aantal groenestroomcertificaten dat men met deze methode verkrijgt tussen 100.000 en 115.000 per jaar. Bij een totale toekenning geraamd op 366.207 groenestroomcertificaten⁵ tijdens de quotuminleveringsperiode 2016, vertegenwoordigt dit een aandeel van 27% tot 31%.

Het spreekt voor zich dat, zonder grondige tussenkomsten elders, een dergelijke aanvullende toekenning het bestaande systeem grondig uit evenwicht zou brengen en een risico op ineenstorting zou inhouden. De Regering heeft echter haar wens uitgedrukt om de stabiliteit van het systeem in stand te houden door, op voorstel van BRUGEL, nieuwe quota's voor te stellen, waarin de toekenning aan de verbrandingsoven is opgenomen⁶. In het vermelde voorstel wordt aangetoond dat de toekenning van groenestroomcertificaten aan de verbrandingsoven een forfaitaire stijging van de quota met 2% zou betekenen. Indien deze stijging effectief wordt doorgevoerd, kan men er waarschijnlijk van uitgaan dat de impact van de toekenning van groenestroomcertificaten aan de verbrandingsoven beperkt zou blijven of zelfs een nulimpact zou hebben op het niveau van de marktprijs van de groenestroomcertificaten.

Deze stijging van de quota met 2% betekent evenwel een toename van de kost van het systeem in de grootteorde van 10 miljoen euro per jaar, en dit gedurende 10 jaar⁷. Deze kost wordt uiteindelijk gedragen door alle consumenten, evenredig met hun elektriciteitsverbruik.

Tot slot kan men alleen maar vaststellen dat bijna één-derde van de groenestroomcertificaten van de totale markt zou worden toegekend aan één enkele installatie van één enkele titularis. Hierdoor wordt een dominante bezitter/houder van groenestroomcertificaten gecreëerd die op zich zou kunnen voldoen aan de vraag met betrekking tot de quotuminlevering van meerdere kleine of middelgrote leveranciers, maar die uiteindelijk eerder van die aard is om de concurrentiepositie van de historische speler te versterken.

⁵ Inclusief toekenning aan de verbrandingsoven

⁶ Voorstel-20150803-15 betreffende de aanpassing van de quota van groenestroomcertificaten

⁷ $2\% \times 5.000.000 \text{ MWh (afgerond gemiddelde van de geraamde leveringen voor de periode 2016-2020)} \times 100 \text{ €}$
(maximale theoretische kost per groenestroomcertificaat)

2.6 Advies

Gezien de aard en het principe van het systeem van groenestroomcertificaten, met name een systeem van financiële stimulans om nieuwe investeringen in productie-installaties voor hernieuwbare stroom te promoten,

Gezien de datum van indienstname van de installatie in kwestie, die 30 jaar oud is,

Gezien de technische en juridische aanpassingen die moeten worden uitgevoerd, die de facto zouden neerkomen op ingrepen en aanpassingen op maat van één enkel project en dus niet objectief en discriminerend zouden zijn,

Gezien het grote marktonevenwicht dat de toekenning van 100.000 groenestroomcertificaten of meer per jaar zou kunnen veroorzaken en de gewenste stijging van de quota om dit surplus te absorberen, wat een stijging vertegenwoordigt van de totale kost van het systeem voor alle stroomconsumenten in de grootteorde van 10 miljoen euro per jaar,

staat BRUGEL niet gunstig tegenover het wijzigen en aanpassen van het systeem om groenestroomcertificaten toe te kennen voor de elektriciteit die wordt geproduceerd door de stoomturbines gekoppeld aan de verbrandingsoven.

3 Afschaffing van het compensatieprincipe

Aangezien BRUGEL sinds 1 juli 2014 bevoegd is voor de controle op de distributietarieven voor elektriciteit, is BRUGEL voorstander van het uitsluiten van de tarieven voor het distributienet uit het artikel over de compensatie. Deze uitsluiting zou echter geherformuleerd moeten worden met het oog op meer duidelijkheid.

We merken op dat BRUGEL, in haar besluit over de methodologie voor de elektriciteitstarieven van 1 september 2014⁸, heeft opgenomen dat "de installaties met een vermogen van *minder* dan 5 kVA niet meer van het compensatieprincipe voor de distributiekosten *genieten* vanaf de *inwerkingtreding* van MIG6".

In de overgangsbepalingen voorziet artikel 41 van zijn kant het einde van de compensatie voor de andere luiken dan de productiekosten vanaf de *indienststelling* van de nieuwe *verrekenkamer* die de nieuwe MIG 6 implementeert of ten laatste op 1 januari 2018". Hier zou de verwijzing naar een concrete datum geschrapt moeten worden, aangezien deze onbruikbaar zou kunnen zijn indien de ingebruikname van de systemen vertraging zou oplopen.

Samengevat wordt de compensatie dus volledig geschrapt vanaf de ingebruikname van MIG6, wat onder de verantwoordelijkheid van BRUGEL valt voor de distributiekosten en van de Regering voor de rest. Dit ligt in de lijn van de opmerkingen geformuleerd door de Raad van State in zijn advies over de vorige versie van het voorontwerp van besluit waarop dit advies

⁸ BRUGEL-BESLISSING-20140901-16

betrekking heeft⁹. Dit sluit ook aan bij de visie die wordt gevolgd door de Europese Unie, die onlangs werd vertaald in een werkdocument van de Europese Commissie over de best practices met betrekking tot het eigen verbruik van hernieuwbare energie¹⁰. In dit document zijn twee van de best practices die worden aanbevolen "voorrang van schema's voor eigen verbruik op compensatieschema's"¹¹ en "de invoering van de blootstelling aan de kortetermijnmarkt door het valoriseren van de stroom die in het net wordt geïnjecteerd tegen de groothandelsprijs"¹¹. Het schrappen van de compensatie op middellange termijn gaat in de richting van deze twee best practices.

Een andere aangehaalde best practice is trouwens "het vermijden van aanpassingen met terugwerkende kracht aan de ondersteuning van bestaande projecten voor eigen verbruik, teneinde de veiligheid van de investering te garanderen"¹². In dit kader merken we op dat sinds het besluit van 26 mei 2011 tot wijziging van het besluit betreffende groene stroom¹², de vermenigvuldigingscoëfficiënt toegekend aan fotovoltaïsche installaties die in bedrijf werden gesteld vanaf 1 juli 2011 zodanig is bepaald dat deze een forfaitaire terugverdientermijn van de investering van 7 jaar in stand houdt¹³. Voor de installaties die vóór deze datum in bedrijf werden gesteld, is geen enkele garantie geformuleerd met betrekking tot de terugverdientermijn. Vanaf dan en tot en met de coëfficiënt die op heden van kracht is, ging men er altijd van uit dat fotovoltaïsche installaties met een vermogen van minder dan 5 kW genieten van een volledige compensatie¹⁴. De schrapping hiervan komt erop neer één van de belangrijke hypothesen waarop de berekening van de coëfficiënt gebaseerd is te wijzigen, en bijgevolg ook het aantal toe te kennen groenestroomcertificaten, en verhoogt de terugverdientermijn van de investering. Om tegemoet te komen aan deze situatie, wordt in de volgende paragraaf een voorstel geformuleerd.

3.1 Voorstellen

- Het zou gepast zijn om te onderzoeken of het opportuun is om het verlies aan inkomsten ten gevolge van de schrapping van de compensatie voor de installaties met een vermogen van minder dan 5 kW die in bedrijf werden gesteld vanaf 1 juli 2011 te compenseren door het toekennen van een forfaitair aantal groenestroomcertificaten, berekend op basis van gemiddelden volgens het jaar van indiening. Deze toekenning zou niet meer gebeuren voor de installaties die genieten van een toekomstige nieuwe coëfficiënt die rekening zou houden met de schrapping van de compensatie. Indien deze mogelijkheid wordt weerhouden, zou het definiëren van de modaliteiten kunnen worden gedelegeerd aan de Minister op advies van BRUGEL;

⁹ Advies 56.282/3 van de Raad van State van 28 mei 2014 over het ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering betreffende de promotie van groene elektriciteit en van hoogrenderende warmtekraftkoppeling.

¹⁰ Commission staff working document SWD 141 - 15/07/2015 – Best practices on Renewable Energy Self-consumption (document uitsluitend beschikbaar in het Engels)

¹¹ Vrije vertaling van de originele Engelse tekst

¹² Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 mei 2011 tot wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 mei 2004 betreffende de promotie van groene elektriciteit en van kwaliteitswarmtekraftkoppeling

¹³ Deze coëfficiënten zijn van toepassing voor de installaties die in bedrijf werden gesteld na 1 juli 2011.

¹⁴ De vermenigvuldigingscoëfficiënt die momenteel van kracht is, bedraagt 1,32 voor alle fotovoltaïsche installaties. Deze coëfficiënt werd bepaald door het ministerieel besluit van 23 april 2013, op voorstel van BRUGEL van 18 maart 2013 (BRUGEL-Voorstel 20130318-11) en is van toepassing op de installaties die in bedrijf werden gesteld vanaf 2 augustus 2013.

- In artikel 34 wordt het einde van de zin “behalve op het deel met betrekking tot het elektriciteitsdistributienettarief “ vervangen door een afzonderlijke zin: “Voor het gedeelte dat betrekking heeft op het distributienettarief voor elektriciteit steunen de tellings- en facturatiemaatregelen op de tariefmethodologie bepaald door BRUGEL”;
- In artikel 41 worden de woorden “of ten laatste op 1 januari 2018“ geschrapt.

4 Vermenigvuldigingscoëfficiënt voor fotovoltaïsche systemen

Zoals uiteengezet in het vorige hoofdstuk houdt de vermenigvuldigingscoëfficiënt die momenteel van toepassing is intrinsiek rekening met een totale compensatie voor de installaties met een vermogen lager dan 5 kW. Aangezien het scenario van de totale schrapping van de compensatie momenteel voorzien is tegen de invoering van MIG6, met andere woorden waarschijnlijk omstreeks begin 2018, is het echter aangeraden nieuwe coëfficiënten uit te werken waarbij rekening wordt gehouden met dit gegeven. Bovendien verhoogt de schrapping van de BTW-verlaging op elektriciteit, waarbij de BTW wordt teruggebracht naar het oude niveau van 21% vanaf 1 september 2015, de rendabiliteit van de fotovoltaïsche installaties en beïnvloedt deze eveneens de toe te passen coëfficiënt.

4.1 Voorstel

- In artikel 21 §2, indien van toepassing en op advies van BRUGEL, nieuwe vermenigvuldigingscoëfficiënten opnemen rekening houdend met de huidige economische parameters, onder meer de toekomstige schrapping van de compensatie.

5 Methodologie voor het bepalen van de organische fractie van het afval

Artikel 13 §3 bepaalt dat: *"De methodologie voor de vaststelling van het aandeel geproduceerde elektriciteit op basis van het organische gedeelte van verbrand afval is die van koolstof-14."*

Het definiëren van deze methodologie is belangrijk voor de toekenning van het aantal garanties van oorsprong voor de elektriciteit die wordt geproduceerd door de turbines die gekoppeld zijn aan de verbrandingsoven op basis van de organische fractie van afval, evenals voor de toekenning van de groenestroomcertificaten die eraan gekoppeld zijn (Zie ook hoofdstuk 2.5). Bij de koolstof-14 methode wordt de C14-fractie geanalyseerd die aanwezig is in de rook afkomstig van de verbranding, aan de hand waarvan men de CO₂-fractie van organische oorsprong kan bepalen. Vervolgens kan men aan de hand van een theoretische formule de CO₂-fractie omrekenen naar een energiefractie. Het alternatief voor de C14-methode is de gedetailleerde analyse van de ingaande stoffen, met andere woorden van het verbrande afval, waaruit men de geproduceerde energie dan kan afleiden op basis van berekeningen.

Zonder een uitspraak te willen doen over geschiktheid van één van beide methodes, wil BRUGEL evenwel de aandacht vestigen op het feit dat de C14-methode geen onderscheid maakt tussen de diverse materialen van organische oorsprong. Zo worden bijvoorbeeld zowel organisch keukenafval als een lederen riem of papier geboekt als zijnde van organische oorsprong, zonder dat hierin een onderscheid kan worden gemaakt. Ongeacht de methodologie die uiteindelijk wordt weerhouden, is het aangewezen om de frequentie te bepalen waarmee de analyse moet worden uitgevoerd.

5.1 Voorstel

- In artikel 13 §3 wordt het volgende lid toegevoegd: "De analyse door middel van de bovenvermelde methodologie wordt één keer om de twee jaar uitgevoerd. Het resultaat van de analyse heeft geen terugwerkende kracht. "

6 Certificering van de productie-installaties voor groene stroom

Artikel 3 van het voorontwerp van besluit voorziet dat de certificering voortaan ook bevestigt dat de installatie in kwestie "voldoet aan de normen en voorschriften die van toepassing zijn op deze installaties". De opname van deze bepaling alleen op deze plaats lijkt niet sterk genoeg in de mate dat BRUGEL bij de analyse van het certificeringdossier alleen op basis van bewijsstukken kan controleren of de installatie wel degelijk voldoet. Er wordt voorgesteld om het bewijs van conformiteit ook op te nemen als zijnde een van de bijlagen die aan het certificeringdossier moeten worden gehecht.

De stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning werden in artikel 5 geschrapt als bijlagen die bij het certificeringsdossier moeten worden gevoegd. Dat kan duidelijk tot problemen leiden, met name omdat er zich gevallen zouden kunnen voordoen waarbij een installatie wordt gecertificeerd en dus groenestroomcertificaten kan krijgen zonder dat ze beschikt over één van deze vergunningen. Zo zou men bv. het risico lopen om groenestroomcertificaten toe te kennen aan een fotonvoltaïsche installatie zonder stedenbouwkundige vergunning, die werd geplaatst op een geklasseerd gebouw, of aan een warmtekrachtkoppelinginstallatie voor koolzaadolie zonder conforme opslag van de olie, dus zonder milieuvergunning. Er wordt dus voorgesteld om het bijvoegen van deze vergunningen niet te schrappen. Aangezien de vergunningen vaak worden toegekend voor een volledig project of een volledig gebouw en om bepaalde projecten niet nodeloos te blokkeren, zou men kunnen toevoegen dat gevallen waarbij de reden voor de weigering van de vergunning niets te maken heeft met de installatie in kwestie, ook aanvaard worden.

Het certificeringsattest moet volgens artikel 7 de datum van de indiening van de installatie vermelden, evenals de begindatum van de telling van de groenestroomcertificaten. Deze laatste datum wordt in artikel 18 ook vermeld in het kader van de voorwaarden voor de toekenning van groenestroomcertificaten met betrekking tot de toekenningsperiode van tien jaar. Deze datum wordt echter nergens gedefinieerd, wat mogelijk tot verwarring kan leiden.

6.1 Voorstellen

- In artikel 5 §2 wordt het volgende lid toegevoegd: "Een attest van een erkende instantie dat verklaart dat de installatie voldoet aan de normen en voorschriften die gelden voor deze installaties";
- In artikel 5 §2 wordt het volgende lid toegevoegd: "Desgevallend een kopie van de milieuvergunning en van de stedenbouwkundige vergunning die uitmonden in een gunstig advies, behalve indien de reden voor het niet-verkrijgen van het gunstig advies op geen enkele manier gekoppeld is aan de installatie";
- In artikel 2 wordt het volgende lid toegevoegd: "Begindatum van de telling: desgevallend, de datum van het certificeringsbezoek, of de datum die overeenkomt met de beginmeterstanden, geleverd via bewijsstukken".

7 Voorwaarden en berekening voor de toekenning van groenestroomcertificaten

Eén van de toekenningsvoorwaarden vermeld in artikel 18 §4 is het feit dat de bezitter van een productie-installatie voor groene stroom op basis van vloeibare of vaste biomassa aan BRUGEL de informatie bezorgt die noodzakelijk is voor het berekenen van de CO₂-uitstoot, evenals de inlichtingen met betrekking tot het certificeringssysteem, beiden met betrekking tot het systeem voor de traceerbaarheid van de ingaande biomassa. Aangezien voorzien is dat de hele certificeringprocedure wordt uitgevoerd door certificeringsorganen en aangezien BRUGEL niet beschikt over de nodige expertise om de informatie over het certificeringssysteem te bestuderen, wordt voorgesteld om alle bovenvermelde stukken te laten overmaken aan de certificeringsorganen.

Met betrekking tot hetzelfde thema wordt in artikel 18 §6 bepaald dat een certificeringssysteem wordt beschouwd als zijnde equivalent met de norm NBN EN 16214-4 indien het wordt erkend door de Minister op basis van een advies van BRUGEL. Als regulator van de elektriciteits- en de aardgasmarkt is het echter niet aan BRUGEL om zich hierover uit te spreken.

Het berekeningsstelsel waaronder een installatie valt is altijd al bepaald geweest op basis van de datum van indienstname. Aangezien het voorontwerp van besluit de huidige versie van het besluit echter opheft, bestaan de oude berekeningsstelsels voor groenestroomcertificaten juridisch gezien echter niet meer. Voor de oude installaties die reeds gecertificeerd zijn, bevestigt de overgangsbepaling voorzien in artikel 39 dat de regels waarvan zij genieten van toepassing blijven. Voor de installaties die in bedrijf werden gesteld vóór het ontwerpbesluit van kracht wordt, maar die daarna gecertificeerd worden, is het echter niet duidelijk welke regels men moet toepassen. Met het oog op de niet-discriminerende behandeling van de verschillende installaties, is het van cruciaal belang dat de regels die worden toegepast rechtvaardig, gelijkwaardig en duidelijk zijn.

7.1 Voorstellen

- In artikel 18 §4 wordt het woord “BRUGEL” vervangen door “het certificeringsorgaan”;
- In artikel 18 §6 worden de woorden “op basis van een advies van BRUGEL” geschrapt;
- Het is aangewezen na te gaan of voor de installaties die in gebruik werden genomen vóór het ontwerpbesluit van kracht wordt, maar die daarna gecertificeerd worden, duidelijk en niet-discriminerend kan worden bepaald onder welk berekeningsstelsel voor groenestroomcertificaten ze vallen.

8 Kleinere of vormgerelateerde voorstellen en opmerkingen

- In artikel 2, 13° worden de volgende woorden toegevoegd voor de woorden “de elektriciteitsleveranciers”: “de marktspelers, met name”;
- In artikel 2, 14° en 15° worden de woorden “van de” vervangen door “van een”;
- In de artikelen 6 §3, 9 en 21 §2 worden de woorden “kW piek” vervangen door “kWp”;
- In artikel 7 §2 worden de woorden “in artikel 23” vervangen door “in artikel 24”;
- In artikel 10 §2 worden de volgende woorden toegevoegd na de woorden “tot de aanpassing”: “of de intrekking”;
- In de artikelen 12 §2 en 18 §1 worden de woorden “kent toe” vervangen door de woorden “reikt uit”;
- Er wordt voorgesteld om artikel 13 §3 om te vormen tot een afzonderlijk artikel;
- In artikel 14 §1 worden de woorden “in artikel 12 §3” vervangen door “in artikel 13 §1”;
- In de artikelen 14 §1 en 26 §1 worden de woorden “door de beheerder ervan” vervangen door “door BRUGEL”;
- In de artikelen 14 §2 en §3, 26 §2 en §3, en 27 worden de woorden “beheerder van de databank” vervangen door “BRUGEL”;
- In de titel van Afdeling I van Hoofdstuk IV wordt het woord “toekenning” vervangen door “uitreiking”;
- In artikel 21 §3 worden de woorden “in overeenstemming met §1” geschrapt;
- In artikel 23 lijkt de bepaling “vermenigvuldigd met 1” vreemd en overbodig;
- In Hoofdstuk IV zou het nuttig zijn om Afdeling 5 “Verplichtingen lastens de leveranciers” om te vormen tot een apart hoofdstuk;
- In Afdeling 5 “Verplichtingen lastens de leveranciers”, zou het nuttig zijn om artikel 31 te verplaatsen naar het einde van de afdeling, vóór artikel 33;
- In artikel 32 worden de woorden “in artikel 28” vervangen door “in artikel 30”;
- In artikel 33 worden de woorden “in artikel 23” vervangen door de woorden “in artikel 24 §1” en worden de woorden “in artikel 12 §3” vervangen door de woorden “in artikel 13 §1”;
- In Hoofdstuk IV zou het nuttig zijn om Afdeling 6 “Compensatieprincipe” om te vormen tot een apart hoofdstuk;
- In artikel 35 §1 worden de woorden “in artikel 29” vervangen door de woorden “in artikel 32”;
- In artikel 35 §3 worden de woorden “door artikel 31” vervangen door de woorden “door artikel 32”.